

Trainews

Traineeprogramma

November 2011

Nummer 38

De crisis en de bezuinigingen hebben merkbaar vervelende gevolgen voor de stad. Desondanks slagen de traineegroepen erin om memorabele activiteiten voor de Rotterdammer en het concern te organiseren. In deze editie van Trainews laten we zien wat dit 'plusje' voor de stad inhoudt.

De verplichtingenstop laat onverlet dat er in de afgelopen periode door iedere groep een sociaal project is georganiseerd of wordt voorbereid. Alle groepen brengen verslag uit over de georganiseerde projecten en de ideeën in de pipeline. Het houdt iedereen bezig, maar hoe zit het precies met de tekorten bij SoZaWe? De drie trainees die betrokken zijn geweest bij de 'reality check' koppelen de 'ins & outs' terug. Voor de trainees van team 12 zit het er op. Vanaf het strand van de Hoek blikken zij terug

op twee jaar traineeprogramma. Hoe hebben zij zich staande gehouden binnen het concern, welke lessen zijn geleerd en wat nemen zij mee in hun verdere carrière?

Kortom, in magere tijden een rijk gevulde Trainews. Veel leesplezier.

Namens de redactie,
Maurice Geluk en Rick Hardenbol

Traineeteam 12 zwaait af

Het is vrijdag 14 oktober en er schijnt een prachtig zonnetje over de laatste trainingsdag. In Hoek van Holland nemen we afscheid van twee jaar trainee zijn. Het besef dringt langzaam door dat het er na vandaag écht op zit. We zijn de stad

Rotterdam dankbaar dat ze ons mee nam op reis en ons heeft leren navigeren in de Concernzee. Dat we in het water konden vallen en weer boven zijn gekomen. Nu gaan de reddingsvesten uit, want we hebben allemaal het diploma behaald. Door

veel en van elkaar te leren. Per 1 november kiest ieder twaalfje zijn eigen ruime sop. Oi, Schipper! Op naar de volgende uitdaging.

Maurice Geluk

Teamkracht

Veertig opdrachten, vijftig trainingdagen en twee retraites later varen de trainees van team 12 met succes de veilige haven van het traineeprogramma uit. In de voorbereiding op dit moment hebben we leuke dingen meegemaakt, mooie dingen gedaan en vooral heel veel gezien. Op de werkplek en op persoonlijk gebied was het soms alle zeilen bijzetten. Gelukkig is iedereen aan boord gebleven. Watskeburt allemaal? Een korte weergave.

Het grootste succes is dat tien individuen een vertrouwensband hebben opgebouwd en een team zijn geworden. Iets waar we later in onze carrière dankbaar op terug kunnen vallen. Er zijn trainingen gegeven op grote hoogte en met de top van besluitvormers binnen de gemeente zijn we het gesprek aangegaan. In alle lagen van de organisatie hebben de twaalfjes tegen bestaande structuren aangeschoten en geadviseerd over hoe het beter kan (én moet). Natuurlijk waren er ook hobbels. Traineeopdrachten die niet bevielen of mentoren waarmee de 'klik' uit bleef. Deze ervaringen blijken achteraf gezien belangrijke leermomenten te zijn.

We kijken in ieder geval terug op twee bijzonder leerzame jaren en zijn blij dat we mooie (sociale) dingen hebben gedaan. Cliënten van Pameijer sporten daardoor twee uur

Twee jaar traineeship betekent voor mij:

“De unieke positie die je als trainee hebt, in 2 jaar krijg je zoveel kansen, kun je zoveel mensen spreken, echt uniek.” – *Ruud den Haak*

“Hard op de inhoud, maar zacht op de relatie.” – *Loubna Raoui*

“Surround yourself with champions.” – *Eddy van Veghel*

“Je grenzen opzoeken. Je grenzen overschrijden. Je grenzen verleggen.” – *Mieke Das*

in de week onder begeleiding (en om niet) in de fitnessruimte van Stadstoezicht. En het team heeft voor zo'n tachtig cliënten van Humanitas een onvergetelijke familiedag in Het Park georganiseerd.

Na deze vliegende start gaan we kijken of het varen met grootzeil ook lukt.

Maurice Geluk

De oegst van het traineeprogramma

Wat levert 2 jaar traineeprogramma binnen gemeente Rotterdam op? Dat is toch de belangrijkste vraag die ik mijzelf aan het eind van het traineeprogramma stel.

In twee jaar heb ik gewerkt bij Directie Veiligheid (Bestuursdienst), Sport en Recreatie en Robedrijf baan en markt (Roteb). Hierdoor heb ik verschillende werkgebieden kunnen verkennen en door middel van de

verschillende trainingen ook mijzelf. Het resultaat van het traineeprogramma is ondermeer dat ik een netwerk heb opgebouwd door de gehele gemeente, ik mijn sterke punten kan benutten en ik inzie in welk werkveld ik graag wat wil betekenen. Dit zijn voor mij de belangrijkste ingrediënten om een baan binnen gemeente Rotterdam te vinden.

Ik ben op zoek gegaan naar werk

waarbij ik naar concrete resultaten toe kan werken en in kan spelen op ontwikkelingen op de arbeidsmarkt van Rotterdam. Bij Robedrijf baan en markt heb ik deze ingrediënten gevonden. De opbrengst van mijn traineeprogramma is een baan en heel veel ervaring in een korte periode.

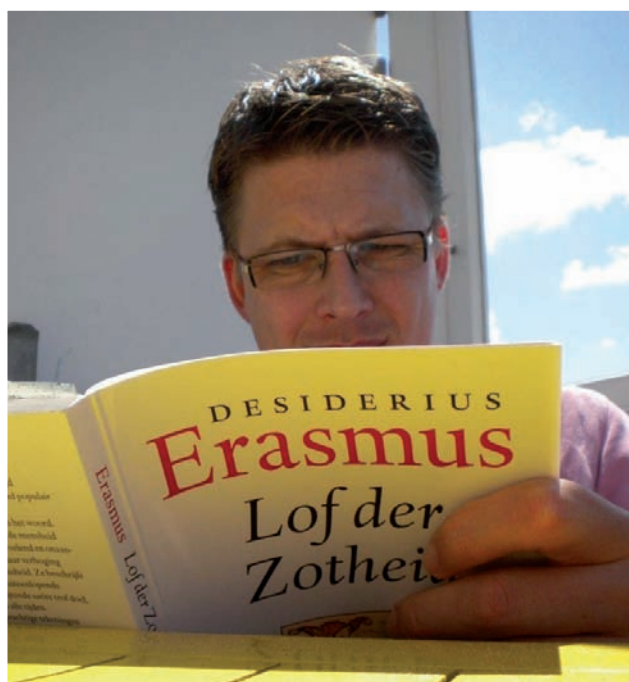
Rick Hardenbol

Een oud trainee vertelt

Onzekere tijden

Acht jaar geleden solliciteerde ik voor een traineeplek in de nieuw te vormen groep 4. Na de eerste ronde kreeg ik de mededeling dat ik door was naar de volgende ronde. Echter, ik was op dat moment ook via mijn afstudeerstage in een andere leuke baan gerold, waarvan ik besloten had dat mijn toekomst voorlopig daar zou liggen. Een jaar later bleek dit toch niet de baan van mijn dromen te zijn. Dus besloot ik opnieuw Nico (de vorige Anita) te bellen, om te informeren naar de sollicitatiemogelijkheden voor een plekje in een eventuele nieuwe groep 5. Nadat ik Nico kon overtuigen dat ik nu daadwerkelijk hiervoor zou kiezen, werd ik toegelaten tot de sollicitatieprocedure. Ik kan me nog herinneren dat ik deze procedure zeer pittig vond, maar ik wist het zonder kleerscheuren te doorlopen want ik mocht in november 2004 aanschuiven bij het traditionele ontbijt met de burgermeester.

Het traineeprogramma heb ik aangegrepen om mezelf verder te ontwikkelen en te bekijken wat ik leuk vond. Wilde ik graag bij een grote dienst werken, of juist bij een kleine? En wil ik specialist worden of juist meer de focus leggen op het management? In de vier projecten die ik voorgeschoteld kreeg, heb ik dit naar hartenlust mogen uitproberen en ervaren. Hierbij werd ik goed begeleid door het hele kader rondom het traineeprogramma. Uiteindelijk belandde ik bij mijn vierde project op een redelijk onbekende plek in het Rotterdamse. Toentertijd heette deze organisatie Ontwikkelmaatschappij Stadshavens Rotterdam N.V. (OMSR). Dit was een in 2004 door de gemeente Rotterdam en het Havenbedrijf Rotterdam opgerichte N.V. met als doel het herontwikkelen van de Stadshavens van Rotterdam. Mijn projectopdracht was het ondersteunen van de controller in de breedste zin en het verder opzetten van de AO voor de OMSR. Het project en de organisatie bevielen mij zeer goed. De werkzaamheden kenden een flinke financiële component, maar hadden gelijktijdig ook een politiek karakter. De organisatie was kleinschalig en zeer dynamisch, waardoor er veel ruimte was voor eigen initiatief. Daarnaast was het gehuisvest op het mooiste plekje van Rotterdam, namelijk in het 'oude hoofdkantoor' op het RDM-terrein. Na afloop van dit project besloten we dat we, de OMSR en ik, graag met elkaar door wilden. Maar er was wel een probleem. Het voortbestaan van de OMSR was zeer onzeker, dus een vast contract kon mij niet geboden worden. Na overleg met alle partijen werd de oplossing gevonden in het verlengen van mijn traineeplek met nog een jaar bij de OMSR. Twee maanden later besloten de aandeelhouders om de OMSR op te heffen en een doorstart te maken in de vorm van het huidige Projectbureau Stadshavens Rotterdam. Veel mensen van de OMSR konden niet mee naar dit nieuwe bureau. Gelukkig konden de controller en ik wel blijven om allereerst het opheffingsproces van de OMSR te begeleiden en mee te helpen in de opbouw van het nieuwe bureau. Uiteindelijk deed zich in de zomer van 2008 de mogelijkheid voor om via het Havenbedrijf een vast dienstverband te krijgen en gedetacheerd te worden bij het projectbureau. Begin 2009 besloot de controller om een overstap te maken naar een andere functie bij het Havenbedrijf en kwam de rol van controller / secretaris bij het bureau vrij. Deze functie heb ik tot aan afgelopen voorjaar vervuld. Na het afronden van mijn RC-opleiding was ik toe aan een nieuwe stap.

Momenteel ben ik werkzaam als adviseur investment management bij het Havenbedrijf. Ik heb voor deze functie gekozen omdat ik in eerste instantie meer de 'financiële diepte' in wil gaan. Tijdens de opheffing van de OMSR en doorstart in het projectbureau was het onzeker of ik kon blijven werken bij het nieuwe bureau, maar juist door mezelf flexibel op te stellen én de creativiteit van mijn omgeving, heeft dit geresulteerd in vijf prachtige jaren bij Stadshavens. Deze jaren hebben mij voldoende bagage gegeven, waardoor ik de stap kon maken naar mijn huidige functie. Deze bagage heb ik in eerste instantie opgepikt tijdens de jaren van het traineeprogramma.

Momenteel zijn het voor de gemeente Rotterdam en haar ambtelijk apparaat ook zware financiële tijden. Mede daardoor is er veel onzekerheid voor de huidige trainees en hun uitstroombmogelijkheden. Ik hoop dat mijn verhaal kan helpen in het omgaan met deze onzekerheid. Of je nu uiteindelijk wel of niet binnen de gemeente Rotterdam blijft werken, het traineeprogramma is een zeer goede basis voor je verdere carrière, dus koester dat.

Paul Jansen

Column

Schrijfangst

Schrijven kunnen we als ambtenaar wel. Een groot gedeelte van de dag wordt door velen van ons tikkend achter een pc'tje doorgebracht. Sommigen onder ons, en daar rekenende ik mezelf tot voor kort ook toe, leggen zelfs een zeker plezier aan de dag wanneer ze iets op papier mogen zetten. Woordgrapje hier, kwinkslagje daar, en af en toe een prachtig woord ertussen zoals desalniettemin of niettegenstaande.

In het afgelopen jaar heb ik dan ook zonder enige schroom een groot aantal notulen, projectplannetjes, artikeltjes, columns en zeker enige duizenden mailtjes geschreven. Over het algemeen gebeurde dit met het gemak waarmee je een stukje op de fiets aflegt; op het verkeer wordt nog wel gelet, maar hoe je je evenwicht bewaart, stuurt of trapt, daar worden geen gedachtes meer aan vuil gemaakt.

Sinds twee weken is alles echter anders. Onder de bezielende leiding van docent/ schrijfcoach M. nam mijn traineegroep deel aan de training zakelijk schrijven. Niet datgene wat je zelf wilt schrijven, maar hoe iets gelezen moet worden staat centraal.

Als beleidsambtenaar is dat wel even slikken. Niks geen gelaagde, meervoudig te lezen en voor leken volstrekt onbegrijpelijke schrijfsels; heldere, korte zinnen, met kloppende d's en t's en ook nog de juiste koppeltekens en boven alles: actiéf geformuleerd. Naarmate de training vorderde, zonk de moed me steeds verder in de schoenen. Er bekwam me een schuldgevoel van enorme proporties; dat ik mijn medemens toch zo durfde te belasten met mijn onleesbare teksten! Beter schreef ik niets meer...

Mede-trainee W., altijd wat beter in staat om vanuit enige rationele distantie onze trainingen te benaderen, besloot de inhoud van de training wat minder op zichzelf te betrekken. Het leek hem interessant om bij de eerstvolgende onleesbare brief, memo of andersoortige notitie, waarop je moet reageren, deze gewoon retour afzender te sturen. Ik kreeg daar wel gelijk een inspirerend beeld bij in mijn hoofd: collega S. produceert prachtig wollig stuk, waar jij ook een bijdrage aan moet leveren.

In plaats van eindeloos te zwoegen op zinnen, waar kop nog staart aan

zit, gewoon een mooie roze post-it erop plakken met de tekst: **ik kan het niet lezen, probeer het nog maar een keer. Superdoei, A.**

Goed voorbeeld doet goed volgen, en met het zweet op de rug probeerde ik me, na anderhalve dag training in zakelijk schrijven, een nieuwe leefstijl aan te meten. Maar met u als lezer in gedachten kreeg ik eigenlijk geen woord meer op papier. Niets leek me meer goed genoeg voor u. Gelukkig heb ik weinig tijd, en van onze hoofdredacteur een harde deadline meegekregen. Voor dat soort autoritaire druk ben ik over het algemeen ook wel weer gevoelig. Actieve en passieve vorm, te lange zinnen, overvloedige of ontbrekende koppeltekens en schimmige woordkeuzes ten spijt, met deze column zult u het even moeten doen. U wordt als lezer van harte uitgenodigd een gecorrigeerde versie retour te zenden. Als trainee ben ik hier tenslotte om te leren.

Anne Bruin

Sociaal project

Groep 12: Mama, mag ik volgend jaar weer?

Je moet flink boffen met het weer om in het laatste weekend van september een familiedag in Het Park bij de Euromast te organiseren. Tijdens de voorbereiding van het sociaal project zijn daarom de nodige schietgebiedjes gedaan. Gelukkig was het zaterdag 24 september een prachtige dag en heeft traineeteam 12 voor ongeveer 80 cliënten van Humanitas een onvergetelijke dag neergezet.

Zo'n 50 volwassenen en 30 mini's hebben zich die middag vermaakt in

het park. Door het spelen van verschillende oud-Hollandse spelletjes als blikgooien, zaklopen, koekhappen, hoelahoepen en eierlopen werd het een echte 'Get together' – het thema van de dag. Later in de middag zijn de kinderen in groepen op zoek gegaan naar vijf – als filmsterren verkleedde – trainees om een handtekening te bemachtigen. Dit bleek een lastige klus, want ze hadden zich goed verkleed én verstopt.

Nog voordat het laatste BBQ-aanmaakblokje was aangestoken, vormde zich al een rij met hongerige ogen. Wat volgde was een gezell-

lige, twee uur durende grill-marathon waarbij sommigen genoeg voor een hele week hebben gegeten. Tijdens de BBQ zorgde de DJ voor nazo-merse tunes. Het feestje werd afgesloten met een stoelendans waaraan bijna alle kinderen meededen.

Benieuwd hoe de bezoeker(tje)s het hebben gehad?: "Mama, mag ik volgend jaar weer?" geeft daar een prachtig antwoord op. Het doet je bovendien realiseren dat het enorm loont om met een paar collega's zo'n initiatief op te pakken!

Maurice Geluk

Groep 13: 'Schuldenproblematiek bij jeugd in 2012 verleden tijd'

Na het succes van de boerderijdagen eerder dit jaar was het na de zomer tijd een nieuw project te ontwikkelen. Zeker na anderhalf jaar training in assertiviteit heeft zo iets nogal wat voeten in de aarde. Omdat we ook nog eens het democratisch juk op onze schouders hebben liggen levert zo iets mooie plaatjes op.

We zouden immers groep 13 niet zijn of we hebben er iets moois van gemaakt. Samen met Inge, onze steun en toeverlaat vanuit Tornak, hebben we deze casus gebruikt voor een training over het kaderen en vergemakkelijken van beslissingen. Op het strand van Hoek van Holland heeft ieder zijn idee in het zand getekend en vervolgens toegelicht. Een leuke methode, maar wel in het nadeel van degenen met een minder tekensvaardige hand. Zo ben ik er van overtuigd dat mijn idee een goede kans had gemaakt als ik de RDM campus ook echt als een gebouw had getekend en niet als een overspannen plumpudding.

Na meerdere extra ingelaste stemrondes bleek maar weer eens: we zijn niet makkelijk te overtuigen. We hebben zelfs nog een extra vergadering met powerpointpresentaties en pitches moeten inlassen, maar toen zijn we tot een beslissing gekomen. Terwijl ik de laatste envelopjes vanuit mijn ooghoek nog van eigenaar zag wisselen viel de hamer: we gaan in opdracht van deelgemeente Feijenoord een aanpak ontwikkelen en uitrollen om de schuldenproblematiek onder jongeren terug te brengen.

Wij hebben er enorm veel zin in, en zullen u via dit medium en TOOS op de hoogte houden van onze vooruitgang!

Tjalling de Vries

Groep 14 part I: Mission Accomplished

Eindelijk, op 12 oktober was de eerste uitvoeringsdag van het sociaal project een feit. Met frisse zin, een tas vol snoepgoed, verfwasten, verf, meters papier én met workshopbegeleider Isa stonden Sharon en ik te wachten op Daniel, Furkan, Safak en Omer.

Samen met hen reisden we naar Rotterdam Zuid, om een aantal kinderen met een verstandelijke beperking een leuke middag te bezorgen. Samen met Stichting

Dock uit Schiebroek organiseren wij namelijk drie creatieve ontwikkeldagen om jongeren en kinderen met een verstandelijke beperking op een ontspannen manier samen te brengen. Behalve een samenkomst tussen jongeren zonder beperking en kinderen met, was dit dus ook een samenkomst tussen noord en zuid.

De eerste creatieve ontwikkeldag stond helemaal in het teken van schilderen. Het was best spannend, want het is altijd even afwachten hoe iedereen op elkaar reageert. Maar gelukkig waren alle zorgen voor niets. Geef een stel kinderen, jongeren en trainees een kwast en ze hebben het al snel helemaal naar hun zin. Voor we het wisten stonden de meest prachtige schilderijen op papier en was de workshop alweer voorbij!

De kinderen, de jongeren en ook wij hebben een ontzettend leuke middag gehad. De sfeer zat er goed in en samen hebben we iets moois gecreëerd. We hebben nog een paar workshops te gaan, maar voor mij is het sociaal project nu al geslaagd: de kinderen hebben een leuke middag gehad, de jongeren deden het fantastisch in hun begeleidende rol en wij konden alleen maar genieten van het feit dat op dat moment alles op zijn plaats viel.

Saskia Menkel

Groep 15:

Wat gebeurt er achter de schermen?

Op de agenda voor een traineevergadering ergens aan het einde van de 'zomer' staat simpelweg: sociaal project. Dat er achter deze twee relatief onschuldige woorden een wereld van discussies, meningsverschillen, inzichten en onzekerheden zit is dan nog niet bekend. Tot vlak voor die woensdag in augustus hadden we een opdrachtgever, een doel en eigenlijk al een kant-en-klaar project. En toen werd opeens alles anders. Directeur weg, opdracht weg, project weg.

Opeens hadden we fundamentele discussies over wat 'sociaal' eigenlijk inhoudt, hoe sociaal een sociaal project moet zijn en waarom we überhaupt een sociaal project zouden moeten doen. Het blauwe kamp trekt de harde lijn door sociaal af te doen als een modewoord en te stellen dat alles wat ons betere medewerkers maakt uiteindelijk goed voor de stad en dus goed voor de Rotterdammer is. Als het afbreken van een speelplaats of opjagen van hertjes ons waardevolle kennis bij kan brengen, waar wachten we dan nog op! Het rode kamp stelt voorop dat we iets doen voor achtergestelde, ongeneeslijke zieke, pluizige konijntjes met vochtige ogen, een groeiachterstand, zonder papa en mama konijn waarvan beide flaporen licht voorover hangen. Als we er ook nog wat van leren dan is dat mooi meegenomen. En toen dus die vergadering. In de notulen van

die dag staat uiteindelijk enkel het volgende bij agendapunt sociaal project: "We hoeven nog geen kaders te stellen voor het sociaal project. We laten het nog lekker vrij." Een aantal weken later spreken we tijdens een vergadering af om de aanstaande opleidingsdag gedeeltematig te gebruiken als beslismoment. Voor die tijd dienen de 'kaderloze' ideeën iets verder te zijn uitgewerkt door de verschillende aanhangers en een pitch te worden voorbereid. Uiteindelijk hebben we vier pitches van twee minuten elk, gevolgd door 13 minuten vragen. De volgende stap, zo legt onze procesbegeleider voor die dag uit, is het opschrijven van plussen, minnen en opmerkelijkheden van ieder plan. Wanneer de vier flip-overvellen helemaal vol met goede, slechte en opmerkelijke punten staan spreken we ze allemaal gezamenlijk door. Het is verwonderlijk dat identieke argumenten zowel

een plus –als een minpunt kunnen vormen en dit door hun schrijver volkomen natuurlijk en logisch kan worden uitgelegd. Desondanks komen we dichterbij. We scoren de plannen op tien criteria, van ambitieniveau tot zichtbaarheid, tellen de scores op en hebben twee verliezers, een runner-up en een winnaar. We hebben een winnaar! We hebben een sociaal project. Of misschien toch? Het is niet meer te achterhalen of het de aanhangers van het plan dat als tweede eindigde waren of niet, maar er wordt geopperd dat we nogmaals een stem uitspreken over de top twee. Het puntenverschil was tenslotte minimaal...

We sluiten de dag af met een onderwerp voor ons sociale project. Nu 'slechts' de invulling nog.

Arwin Siermans

De week van... Matthijs Wijga

Voor publiekszaken heb ik mij ruim 3,5 maand mogen bemoeien met het meeschrijven aan een publicatie samen met een zwerm van ambtenaren en consultants. Onderwerp van de publicatie is de veranderende relatie tussen de overheid en de burger, de daarmee samenhangende nieuwe rol van de gemeente en vervolgens in hoeverre nieuwe middelen (social media, open data, mobiele technologie en cloud computing) de gemeente in deze nieuwe rol kunnen helpen. Een korte bloemlezing van het proces: een duo interview via skype (één lurkend aan een sigaar, de ander peuzelend van de boterhammen die zijn vrouw net gebracht had, ik in m'n nette overhemd en een stropdas (en onder het bureau zat ik in m'n onderbroek)), congressen georganiseerd, discussies onderhouden op linkedin, bij een collega thuis met de benen op tafel nadenken over de rode draad, avonden en weekenden knallen om de deadline te halen. Kortom het schrijven was zowel inhoudelijk als procesmatig gezien ontzettend interessant. De gaafste week was wel de laatste, deze volgt hieronder.

Zondag

Woensdag 5 oktober wordt het boekje gepresenteerd op het congres 'De Klantgerichte Overheid' in het WTC in Rotterdam. Maar pas zondagavond om 00:30 uur is het boekje naar de drukker gegaan. Laatste paar wijzigingen, kleine tekstuele aanpassingen of logo's nog even aanpassen en dat was het dan. Het boekje is dus af, het zou een heel fijn gevoel moeten geven als ik de pdf door scroll maar het voelt nog niet zo...

Maandag

De laatste – dacht ik – paar kleine logistieke dingetjes gedaan. Kreeg nog mails te verwerken, een persbericht voor diverse sites, maar moest mezelf nog inschrijven voor het congres waar het boekje gepresenteerd wordt (wel zo handig natuurlijk). Gelukkig zijn de lijntjes kort en na een belletje met de organisator is dat ook geregeld.

Dinsdag

De week daarvoor had mijn interne opdrachtgever al geregeld dat Yvonne van Stiphout het boekje zou overhandigen. Het persbericht was inmiddels ook al klaar en verstuurd. Alleen moet ook de Rotterdamse ambtenaar op de hoogte gesteld worden, zowel via Sjaan als Yammer. Bovendien heb ik ook nog diverse bedankmails geschreven aan bijdragere, deelnemers aan de congressen of respondenten en hen alvast de link naar het boekje gestuurd. Zij krijgen dus de primeur, wel zo een mooi gebaar.

Woensdag

Tijdens het congres weet ik even naar de doos te glippen waar de boekjes in liggen. Pik mijn exemplaar er stiekem alvast uit. Als

andere mensen dat zien worden ze terecht gewezen door de directeur van Ordina: "Dat is Matthijs, die heeft ook aan het boekje mee geschreven." Was mooi.

De link naar het boekje:
<http://www.kinggemeenten.nl/king-kwaliteitsinstituut-nederlandse-gemeenten/met-antwoord-in-dialogo/>

Na uitreiking van het boekje worden Ted Dicks, Ewoud de Voogd en ik, als zijnde het projectteam, naar voren geroepen en krijgen plenair nog wat dankwoorden voor onze kiezen. 's Avonds gaan we samen met de redactie nog wat nagenieten bij Dudok.

Donderdag

In het kader van het vieren van je successen heb ik maar een vrije dag genomen. Even genieten van de rust. Het boekje is helemaal af en klaar!

Vrijdag

Of niet... Die middag, even gauw tijdens de opleidingsdag, nog wat hele kleine aanpassingen gestuurd. Het boekje ging die middag écht serieus officieel naar de drukker, dat gaf ons nog wat tijd voor een paar laatste kleine wijzigingen. Logootje erbij, een zin iets minder stellend en een uitroepteken eraf.

Realitycheck SoZaWe

Zoals velen van jullie ongetwijfeld mee hebben gekregen, hebben Diane, Daan en ex-trainee Marco een tussentijdse opdracht gedaan bij SoZaWe. Het ging om een realitycheck, uitgevoerd door PWC. Kunnen de bezuinigingen die SoZaWe dacht te gaan halen daadwerkelijk gehaald worden? Wij van Trainews waren erg nieuwsgierig hoe het drieluik deze opdracht ervaren heeft en planden een interview in. Het werd al snel duidelijk dat er niet alleen goed samengewerkt wordt binnen de traineegroepen, maar ook zeker tussen de afzonderlijke leden van de verschillende groepen.

Jullie zaten natuurlijk midden in jullie eigen opdracht en werk toen dit tussendoor kwam. Hebben jullie dat als lastig ervaren omdat het zo'n lange periode was, of juist als een voordeel van het traineeship?

Kunnen jullie om te beginnen kort vertellen wat jullie gedaan hebben?

Daan: Het plan was dat Marco voltijds zou meedraaien als inhoudelijk onderzoeker. Diane en ik zouden de taak van projectsecretaris delen. De eerste week was het vooral een kwestie van veel inlezen. Marco ging die week al mee naar enkele gesprekken, onder andere een gesprek met wethouder Florijn. De tweede en derde week voerden de PWC'ers en wij vooral zoveel mogelijk gesprekken met medewerkers van SoZaWe, Roteb en JOS. Van de gesprekken werden verslagen gemaakt, zodat alle projectgroepleden op de hoogte bleven van elkaars inbreng.

Diane: Daarnaast hebben we veel data-analyse uitgevoerd op de WWB/WIJ-bestanden. Deze informatie moest ook worden gevisualiseerd. Vooral Marco was hier veel mee bezig.

Daan: Er werd bijvoorbeeld vergeleken met data van andere gemeenten voor de benchmark.

Marco: Al snel bleek dat de rollen van inhoudelijk onderzoeker en projectsecretaris niet heel hard geformuleerd waren en konden we alle drie vanuit onze eigen kracht meewerken aan het onderzoek. Jullie zaten natuurlijk midden in jullie eigen opdracht en werk toen dit tussendoor kwam. Hebben jullie dat als lastig ervaren omdat het zo'n lange periode was, of juist als een voordeel van het traineeship?

Daan: We konden deze extra opdracht juist doen omdat we trainee zijn.

Diane: De beslissing om mee te doen hebben we snel moeten maken en we hebben dus ook snel moeten afstemmen met onze opdrachtgever en mentor. Maar vanuit de één concerngedachte is het natuurlijk heel mooi dat we ook op andere plekken in de organisatie helpen wanneer dat nodig is.

Daan: Onze mentoren en begeleiders begrepen dat het voor ons een hele mooie kans was.

Marco: Natuurlijk is het even enorm schakelen als je vrij onverwachts begint aan een klus als deze. Aan de andere kant vind ik wel dat dit een mooi voorbeeld is van concerndenen en breder kijken dan je eigen afdeling/dienst.

Heeft deze opdracht jullie kijk op bepaalde zaken veranderd?

Diane: Voordat ik die cijfers met betrekking tot de WWB/WIJ zag, wist ik niet precies hoe Rotterdam ervoor stond op het gebied van de bijstand.

Daan: Ik vond het aantal bijstandsontvangers nog wel meevallen op het eerste gezicht.

Diane: Nou, ik was toch wel verbaasd, vooral omdat het ook om zoveel jongeren gaat en een grote vaste kern van mensen die al jaren een uitkering ontvangen.

Daan: De aanpak van de consultants is leerzaam om mee te maken.

Diane: Ja, precies. Hoe ontstaat zo'n vraag? Hoe gaat zo'n bureau ermee om?

Marco: Misschien niet zo zeer veranderd, maar ik heb hierdoor wel mijn kennis verbreed wat betreft de

dienst SoZaWe en de bijstandsproblematiek in Rotterdam. Ook was het erg interessant om te zien hoe PWC een dergelijk onderzoek aanpakt en hoe zij kijken naar de organisatie.

Diane: Het is ook interessant om te zien hoe de politiek het rapport oppakt.

Daan: PWC is een mooi voorbeeld van het nieuwe werken. Ze zijn heel flexibel.

Wat is het belangrijkste dat je in deze opdracht geleerd hebt?

Diane: Het zit hem vooral in wat we gezien hebben. De aanpak en het proces.

Marco: Het was leuk om te zien hoe PWC in een relatief kort tijdsbestek in staat was zich een beeld te vormen van de organisatie en de ontstane problematiek. Verder heb ik echt het idee dat we een goede inkijk hebben gekregen in de dienst SoZaWe en veel hebben kunnen zien van de Rotterdamse aanpak wat betreft de bijstandsproblematiek.

Saskia van Groesen

SIERMANS & GELUK

afscheid nemen bestaat niet

Beste Siermans,
Mijn tijd als stripheld zit er echt op. Jij bent de enige waardige opvolger. Gefeliciteerd! veel geluk en mocht je eens in de buurt zijn -
Groeten, Geluk!
ps. van Chantal J.

Celefen

Vragen of opmerkingen naar aanleiding van deze nieuwsbrief? Mail de redactie.

Saskia van Groesen
s.vangroesen@rotterdam.nl

Rick Hardenbol
r.hardenbol2@robedrijf.nl

Maurice Geluk
m.geluk@rotterdam.nl

Arwin Siermans
adm.siermans@rotterdam.nl

Michelle Monster
mg.monster@rotterdam.nl

Tjalling de Vries
t.devries@rotterdam.nl

Anne Bruin
a.bruin1@Rotterdam.nl

Saskia Menkel
s.menkel1@rotterdam.nl

Nieuwsbrieven en nog veel meer ander leuks zijn terug te lezen op TOOS. De online traineepagina's op SJAAN.

Wilt u op de hoogte blijven van alle traineeactiviteiten? Meldt u dan aan voor de digitale Trainews via één van de redactieleden!